

**UCHWAŁA NR XXIII/200/2020
RADY MIEJSKIEJ GMINY SKOKI**

z dnia 25 listopada 2020 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 września 2020 roku, sygn. akt IV SA/Po 17/20, oddalający skargę na uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 roku, Nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713 oraz art. 179 ust. 1) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 2325) Rada Miejska Gminy Skoki uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miejska Gminy Skoki udziela odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 września 2020 roku, sygn. akt IV SA/Po 17/20, oddalający skargę na uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 roku, Nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach.

§ 2. Odpowiedź na skargę wskazaną w § 1 stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Skoki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

Naczelnny Sąd Administracyjny
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Poznaniu ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań

Skarżący:

Organ:

Rada Miejska Gminy Skoki

Sygnatura akt sądu I instancji: IV SA/Po 17/20

Odpowiedź na skargę kasacyjną

Działając na podstawie art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, odpowiadając na skargę kasacyjną Skarżących z dnia 5 listopada 2020 roku na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu sygn. akt IV SA/Po 17/20 oddalający skargę na uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 roku, Nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach, Rada Miejska Gminy Skoki, wnosi o:

- 1) oddalenie skargi kasacyjnej w całości,
- 2) rozpoznanie skargi kasacyjnej na posiedzeniu niejawnym.

Uzasadnienie

Dnia 27 grudnia 2018r. inwestorzy złożyli do Rady Miejskiej Gminy Skoki, za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Skoki, wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej na działkach ewidencyjnych nr 199/1, 199/2 i 319/2 w Skokach.

Rada Miejska Gminy Skoki 26 marca 2019 roku podjęła uchwałę Nr VI/39/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ul. Wągrowieckiej w Skokach.

Dnia 6 maja 2019 roku Skarżący, reprezentowani przez _____, skierowali do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na wyżej wymienioną uchwałę, wnosząc o stwierdzenie jej nieważności.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 18 września 2019 roku, sygnatura akt IV SA/Po 427/19 stwierdził nieważność powyższej uchwały, uznając, że w sposób niedostateczny indywidualizowała ona inwestycję mieszkaniową o ustaleniu lokalizacji, o której rozstrzygała oraz zawierała niedostateczne uzasadnienie.

Sąd w uzasadnieniu wydanego wyroku wskazał, że rada gminy podejmując uchwałę w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej powinna brać pod uwagę stan zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy oraz potrzeby i możliwości rozwoju gminy wynikające z ustaleń studium, zgodnie z art. 7 ust. 4 zd. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2019 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U z 2018r. poz. 1496). Ponadto Sąd wskazał na konieczność przedstawienia przez radę motywów swego działania w uzasadnieniu do uchwały.

Biorąc pod uwagę wskazania zawarte w wyżej wymienionym orzeczeniu, Rada Miejska Gminy Skoki, dnia 14 listopada 2019r. podjęła uchwałę nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach, która została doręczona inwestorom 28 listopada 2019 roku.

W powyższej uchwale, zgodnie z zaleceniami sądu, rada określiła inwestora, rodzaj inwestycji oraz granice terenu, który był objęty wnioskiem inwestorów, ze wskazaniem nieruchomości - numerów działek ewidencyjnych oraz numerów ksiąg wieczystych.

W obszernym uzasadnieniu do uchwały rada określiła szczegółowo procedurę jej podjęcia, oraz wskazała konkretne ustalenia i przesłanki, które stanowiły podstawę jej rozstrzygnięcia. Ponadto organ wyjaśnił jakie inwestycje mieszkaniowe są możliwe na wnioskowanym terenie na podstawie obowiązującego obecnie porządku planistycznego. Zaskarżona uchwała zawiera również uzasadnienie umożliwiające poznanie powodów odmowy ustalenia przedmiotowej inwestycji mieszkaniowej.

Skarżący w dniu 24 grudnia 2019 roku złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, zarzucając w/w uchwale naruszenie art. 7 ust. 4 specustawy mieszkaniowej poprzez:

- 1) dokonanie błędnej interpretacji przesłanek stanu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy oraz potrzeb i możliwości rozwoju gminy wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) odmowę ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej w sytuacji, gdy inwestycja Skarżących prowadzi do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy i jest uzasadniona w świetle potrzeb i możliwości rozwoju gminy wynikających z ustaleń studium;
- 3) przekroczenie granic uznania poprzez podjęcie zaskarżonej uchwały na podstawie sprzeciwu mieszkańców i nieuzasadnionej niechęci wobec inwestycji Skarżących.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, po rozpoznaniu skargi na rozprawie dnia 9 września 2020 roku, (sygn. akt IV SA/ Po 17/20), **skargę oddalił.**

W obszernym uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd wskazał, że Rada Miejska Gminy Skoki w pełni uwzględniła zalecenia Sądu zawarte w wyroku z dnia 18 września 2019 roku, sygn. IV SA/ Po 427/19.

Zdaniem Sądu w rozstrzygnięciu zaskarżonej uchwały znalazły się wszystkie obligatoryjne elementy wymienione w art. 8 ust. 1 ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, a uzasadnienie zaskarżonej uchwały ma charakter wszechstronny i wyczerpujący, dostosowany do zaleceń wyroku Sądu z 18 września 2019r.

W ocenie sądu zaskarżona uchwała podjęta została zgodnie z obowiązującym prawem, w szczególności z art. 7 ust. 4 w/w ustawy.

Sąd uznał ponadto, że rada podejmując zaskarżoną uchwałę **brała pod uwagę** stan zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy oraz potrzeby i możliwości rozwoju gminy wynikające z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Odnosząc się do zarzutów skargi dotyczących naruszenia powyższego przepisu Sąd wskazał, że stanowią one polemikę z dokonaną przez organy gminy analizą stanu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy oraz potrzeb i możliwości rozwoju gminy wynikającą z ustaleń studium. W zaskarżonym wyroku Sąd przyjął **uznaniowy charakter uchwały** podejmowanej w oparciu o art. 7 ust. 4 specustawy w odróżnieniu od decyzji lokalizacyjnych podejmowanych w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które mają charakter aktu związanego. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku w pełni wskazuje przesłanki, którymi kierował się sąd podejmując orzeczenie. Wbrew twierdzeniom Skarżących uzasadnienie nie zawiera istotnych braków.

Na wyżej wymieniony wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 września 2020 roku, Skarżący wniesli skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zarzucając wyrokowi między innymi naruszenie prawa materialnego poprzez dokonanie błędnej wykładni art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, naruszenie prawa materialnego poprzez pominięcie zasady praworządności określonej w art. 7 Konstytucji R.P.

Rada Miejska Gminy Skoki wskazuje, że zarzuty zawarte w skardze kasacyjnej są całkowicie bezzasadne, a wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu odpowiada wymogom prawa.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze kasacyjnej Organ stwierdza, że nie mają racji Skarżący przyjmując, że Sąd wydanym wyrokiem naruszył art. 7 ust. 4 specustawy mieszkaniowej.

Sąd w zaskarżonym orzeczeniu podzielił stanowisko szeroko reprezentowane w orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych, a także w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego, z którego wynika, że uchwała rady gminy podejmowana na podstawie w/w art. 7 ust. 4 **ma charakter uznaniowy**.

Na uznaniowy charakter aktu wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 5 września 2019 roku sygn. akt II SA/Sz 43/19, który ponadto wyjaśnia „... **jeśli przyjmujemy uznaniowy charakter tego aktu, to stan zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na terenie gminy oraz potrzeby i możliwości rozwoju gminy wynikające z ustaleń studium należy widzieć w kategorii granic zewnętrznego uznania administracyjnego i wyprowadzić z tego tylko taki wniosek, że w sytuacji, w której wskazane okoliczności wynikające ze studium, nie uzasadniają podjęcia pozytywnej uchwały lokalizacyjnej, to rada będzie zmuszona podjąć uchwałę negatywną.**”

Stanowisko powyższe potwierdził w swoim orzeczeniu z dnia 6 czerwca 2019r. (przywołany w skardze kasacyjnej) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach sygn. akt II SA/Gl 112/19, który wprost wskazał „**że nawet spełnienie przesłanek określonych w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2018 roku o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018 roku poz. 1496), dalej ustaw nie oblige rady gminy do podjęcia pozytywnej uchwały w przedmiocie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej.**”

Powyższe stanowisko podzielił również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 6 września 2019 roku, sygn. akt II SA/Lu 403/19, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 lutego 2020 roku, sygn. akt I SA/Wa 2583/19 oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 10 marca 2020 roku, sygn. akt II SA/Łd 925/19, a także

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 23 września 2020 roku, sygn. akt II SA/Ke 566/20.

Stanowisko reprezentowane w powyższych orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych podzielił również Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 14 października 2020 roku, sygn. akt II OSK 3942/19 stwierdził, że **„Uchwała rady gminy podejmowana na podstawie art. 7 ust. 4 specustawy mieszkaniowej ma charakter uznaniowy. O uznaniowym charakterze tej uchwały świadczy treść tego przepisu i założenia specustawy mieszkaniowej jak też samodzielność gminy i przysługujące jej władztwo planistyczne.”** Zdaniem NSA specustawa mieszkaniowa nie stanowi instrumentu, który ma służyć inwestorom do przymuszania gminy do podejmowania uchwał zgodnych z ich żądaniem i nie pozbawia oraz nie ogranicza władztwa planistycznego gminy.

W świetle powyższego zarzut Skarżących dotyczący naruszenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu art. 7 ust. 4 specustawy mieszkaniowej w zaskarżonym wyroku zasługuje na oddalenie.

Również zarzut Skarżących dotyczący naruszenia zasady praworządności określonej w art. 7 Konstytucji R.P. „poprzez przyjęcie, że rzekomy sprzeciw społeczny może być przesłanką podjęcia uchwały negatywnej gdy tymczasem takiej przesłanki, względnie normy kierunkowej wyznaczającej granice uznania administracyjnego specustawa mieszkaniowa nie przewiduje” nie ma podstaw prawnych.

W projekcie uzasadnienia do specustawy, ustawodawca, w sposób jednoznaczny, wskazał na rolę jaką w procesie podejmowania przedmiotowej uchwały przypisał mieszkańcom lokalnej społeczności. Poprzez stwierdzenie, że **„Punktem wyjścia rozwiązań przyjętych w specustawie mieszkaniowej jest pełne poszanowanie zasady, że władztwo planistyczne na terenie gminy należy do jej mieszkańców i organu stanowiącego [...] Zakres jej uznania wyznacza stanowisko mieszkańców”**, tym samym wskazał jak ważne ma być dla radnych stanowisko społeczności lokalnej - mieszkańców gminy. Zatem rada gminy podejmując uchwałę o ustaleniu lub odmowie ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej nie tylko mogła, ale wręcz była zobowiązana brać pod uwagę również stanowisko społeczności lokalnej.

Należy zatem stwierdzić, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 9 września 2020 roku słusznie oddalił skargę na uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 roku nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach, a naruszenia wskazane w zarzutach wniesionej skargi kasacyjnej z dnia 5 listopada 2020 roku nie miały miejsca.

Burmistrz Miasta i Gminy
Skoki

Tadeusz Klos

Uzasadnienie

W dniu 12 listopada 2020 roku do Rady Miejskiej Gminy Skoki wpłynął odpis skargi kasacyjnej z dnia 5 listopada 2020 roku, wniesionej przez pełnomocnika skarżących na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 września 2020 roku, sygn. akt IV SA/Po 17/20, oddalający skargę na uchwałę Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 14 listopada 2019 roku, Nr XII/91/2019 w sprawie odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ulicy Wągrowieckiej w Skokach.

Zgodnie z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 2325) Rada Miejska Gminy Skoki może wnieść odpowiedź na skargę kasacyjną, w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej skargi kasacyjnej.

W świetle powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Przewodniczący Rady Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa